

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۰/۰۴

لیکوالان: لیون پولادا او لیلیا پولادا Leon B. Poullada & Leila D.J Poullada
مترجم: عبدالباري جهاني

د افغانستان شاهي دولت او متحده ایالات

The Kingdom of Afghanistan and the United States: 1828-1973

لسمه برخه

دا کتاب د متحده ایالاتو مورخ او دیپلومات لیون پولادا او د هغه مېرمنی لیلیا پولادا لیکلی دی. که څه هم چې ټول کتاب د افغانستان او امریکاد اړیکو په اړه دی خو ځینې فصلونه یې د افغانستان له اوسنیو حالاتو سره مستقیم تړاو لري ما یې هغه د ترجمې لپاره انتخاب کړي دي. زه یقین لرم چې دا فصلونه به د افغانستان د تاریخ د علاقه مندانو او تاریخ د شاگردانو لپاره په زړه پوري وي.

اتم فصل

پوځي مرستي - دوهمه برخه

متحد د دوست په مقابل کې:

له افغانستان سره د امریکا د پوځي مرستي په ارتباط د دې عجیبو او غریبو حالاتو او کیسو د منځته راتلو سابقه او علت څه وو؟ ولي د دغه راز مرستي په مقابل کې د بیروکراتیکو او قانوني خنډونو ځای، د پالیسیو داسې تغیر ونيوی چې متحده ایالات یې دې ته مجبور کړل چې د خپل یوه دوست هیواد افغانستان سره د خپل یوه متحد هیواد پاکستان اړیکې په نظر کې ونیسي؟ د ۱۹۵۱ او ۱۹۵۴ کلونو ترمنځ، د واشنګټن د فضا په برخه کې سړی یو څه مفکوره د جورج مګي د شخصي یاداشتونو څخه هم په لاس راوړلای سي. مګي، لیون پولادا ته په یوه مکتوب کې ولیکل:

« په دې کې هیڅ شک نه وو چې د خارجه وزیر د مرستیال په حیث، زما د کار په دوره کې، زموږ پالیسي دا وه چې افغانستان ته به پوځي مرستي نه ورکوو. موږ د شمالي قوس هیوادونو ته د دغه راز مرستو د ورکولو په برخه کې عمومي پالیسي نه درلوده. لکه ما چې په خپل کتاب کې لیکلي دي موږ، د ډیرو علتونو له مخې، د افغانستان له پاچا سره هغه مرسته چې ده غوښته ونه کړه. موږ په دې خبرې ډېر خوشاله وو چې هند د دغه راز مرستو غوښتنه نه وه کړې. موږ له پاکستان سره، چې غوښتل یې زموږ متحد و اوسي، ډیرې محدودې مرستي کړي وې. موږ چې د افغانستان تاریخ، د هغه ګوښه او تجرید حالت او له شوروي اتحاد سره د هغه اوږده سرحد ته کتل نو فکر مو وکړ چې که افغانستان ته وسلې ورکړو نو شوروي اتحاد به ولمسو او هغوی به دا یو انتقامي عمل وبولي. په هغه وخت کې افغانستان ته، نه د شوروي له خوا او نه په افغانستان کې د ننه، د کمونیستانو له خوا څرګند تهدید متوجه وو. د افغانستان رژیم ته که کوم خطر او تهدید متوجه وو نو هغه به د هغه هیواد د مطلق العنانی او استبداد له کبله وو. موږ فکر کاوه چې دا خطر هغه وخت لیري کېدلای سي چې خلکو ته ډېره آزادي ورکړه سي، د ښوونې او روزنې زمینه ورته برابره سي او د خلکو اقتصادي وضع بهتره سي. موږ په دغو برخو کې له دوی سره، تر خپله وسه پوري، د مرستو کولو کوښښ وکړ.»

د افغانستان د مسلي د سابقې په باره کې نور معلومات هم د سفير مګي له خاطراتو څخه را اخلو. د ده له یاداشتونو څخه ښکاري چې په واشنګټن کې د افغانستان په باب سمه پالیسي موجوده نه ده. ده ولیکل:

« د متحده ایالاتو د لویو درستیزانو کمیټې په ۱۹۴۷ کال کې رسماً دا منله چې د منځني ختیځ امنیت زموږ د امنیت لپاره حیاتي اهمیت لري. مګر بیا یې هم د ۱۹۴۹ کال د اکتوبر پر شپږمه د متقابل امنیت په قانون کې د منځني ختیځ او جنوبي اسیا هیوادونو ته، حتی د پیسو په مقابل کې هم، پوځي مرستي منظورې نه کړې. کله چې زه د خارجه وزیر مرستیال سوم نو ډېر ژر مي د پوځي مرستو د پروګرامونو منتظم ته یاداشت واستاوه او هغه ته مي ولیکل چې

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په ځیر و لولی

ځيني مشخص هيوادونه، په تېره بيا هند، پاکستان، افغانستان او سعودي عربستان بايد د دغه قانون په عملي کېدلو کې په نظر کې ونيول سي. »

په دغه وخت کې مګي ظاهراً له افغانستان سره د پوځي مرستو طرفدار وو که څه هم چې پولادا ته يې په خپل مکتوب کې وليکل چې کله زه د خارجه وزير مرستيال وم زه افغانستان ته د پوځي مرستو له ورکولو سره مخالف وم.

د ۱۹۵۱ کال د فبروري په مياشت کې مګي د ترکيې د استانبول په ښار کې، په منځني ختيځ کې د امريکا د نمايندګيو د رئيسانو په ګډون، په يوه کنفرانس کې برخه واخيستله. د متحده ايالاتو استازو په خپله اعلاميه کې هغه اهداف بيان کړل چې دوی موافقه ورباندې کړې وه:

« مور بايد هغو هيوادونو ته چې له شوروي اتحاد سره سرحد لري ډيري زياتې پوځي مرستي ورکړو او په هغو هيوادونو کې اقتصادي مرستي زياتې کړو او خلک د کمونيستانو له اهدافو سره مقاومت کولو ته تشويق کړو. د هغو هيوادونو په برخه کې چې د شوروي اتحاد سره سرحد نه لري او تر پوځي تهديد لاندې نه دي بايد يوازې د داخلي امنيت په برخه کې مرستي وسي او هغوی د ساړه جنگ په موضوع کې لا ډېر مهم نه ګڼل کېږي. »

ايا دا ممکنه ده چې د خارجه وزير مرستيال مګي او ټول هغه مسلکي ډيپلوماتان، چې د منځني ختيځ په چارو او جغرافيه کې يې تجربه درلوده، په دې نه وه خبر چې افغانستان له شوروي اتحاد سره سرحد لري؟ که دوی په دې حقيقت پوهېدل، چې حتماً به پوهېدل، نو د دې معنی دا ده چې دوی افغانستان په هغو هيوادونو کې شامل کړی وو چې بايد ډيري زياتې پوځي مرستي ترلاسه کړي.

کله چې سړی له امريکا څخه د وسلو د ترلاسه کولو په برخه کې د افغانستان د کونښنونو تاريخ ته ګوري نو د مګي په خاطراتو کې به دا وينا څرنگه توضيح کړي چې وايي افغانستان تر ۱۹۵۱ کال پورې د متحده ايالاتو له پوځي وسايلو سره علاقه نه وه بنودلې؟ دا سابقه ګډه وډه ده. د دې سوال احتمالي جواب دا دی چې امريکا، لکه مخکې چې مو وويل، افغانستان اصلاً په سترګو نه ليدی. داسې ښکاري چې هغو عالي رتبه امريکايي مقاماتو، چې د خارجي چارو اداره ورسپارله سوي وه، افغانستان ته هيڅ وخت جدي او ژوره کتنه کړې نه وه او د پوځي مرستو لپاره يې د افغانستان غوښتنې قسداً داسې تعبیرولې چې له سړي څخه به يې لاره ورکه کړه. دغه نظر د افغانستان د ستراتيژيک اهميت په باره کې له ابتدايي او غلطو اطلاعاتو څخه سرچينه اخيستی وه.

که څه هم چې مګي په خپلو خاطراتو کې ښيي چې د متحده ايالاتو د لويو درستيزانو کمېټې په ۱۹۴۷ کال کې ويلي وه چې د منځني ختيځ امنيت د متحده ايالاتو د امنيت لپاره حياتي اهميت لري؛ دی دا هم ليکي چې د ده هغه کونښنونه بريالي نه سوه چې غوښتل يې افغانستان هم په دغه امنيتي حوزه کې شامل کړي. د ده د ناکامی د علت پيدا کول ډېر ګران کار نه دی. په ۱۹۵۳ کال کې د لويو درستيزانو کمېټه د خپلو مخفي مطالعاتو په نتيجه کې وايي:

« افغانستان متحده ايالاتو ته چندانې او يا هيڅ ستراتيژيک اهميت نه لري. دا هيواد د شوروي اتحاد په محيط کې پروت دی. دا هيواد، تش په نامه، د شوروي له سلطې څخه مستقل دی. مګر که د هغه جغرافيايي موقعيت ته وګورو او د هغه هيواد د مشرانو نظر واخلو نو هغوی هم د شورويانو توان او طاقت ته قايل دي او وايي چې هر کله شورويان وغواړي دا هيواد به د هغوی وي. تر دې چې را تېرسو؛ افغانستان د هند په لاره کې پروت دی او که د لوېديځ او ختيځ تر منځ جګړه کېږي نو د شوروي اتحاد د فتوحاتو په لاره کې لومړنی ګام دی. دغه علتونه دا حکم کوي چې افغانستان هر وخت د لوېديځ او ختيځ تر منځ په جنگ کې بې طرف پاته سوی دی. که غرب په څرګنده توګه په هغه هيواد کې له کمونيزم سره مخالفت ونه کړي نو دغه بېطرفي به همداسې پاته وي. او که چيرې له کمونيزم سره مخالفت وسي نو شورويان به د افغانستان نيولو ته وهڅوي. »

د ملي امنيت شورا، په هغه کال، دغه ته ورته دريځ ونيوی:

«دا څرګنده ده چې روسيه افغانستان ته د اشغالولو ارزښت نه ورکوي ځکه چې په افغانستان کې داسې منابع نسته چې په جدي توجه دي او ارزي او دوی ښايي په دې عقيده وي چې هر وخت يې د سرحدونو وضع لازم وي بولي هغه هيواد اشغالولای سي. په دې کې هيڅ شک نسته چې افغانستان د مقاومت کولو سره سره نيول کېدلای سي. که چيرې پر افغانستان باندي يرغل وسي نو دا ممکنه ده چې ځيني عناصر، په تېره بيا قبائلي خلک، به مقاومت ته دوام ورکړي.»

په بل عبارت، د امريکا د حکومت سترو مقاماتو ته مشوره ورکړه سوي وه چې افغانستان بايد له مقاومت پرته د لاسه وتلی وشمېري ځکه چې هغه د امريکا امنيتي ګټو ته هيڅ اهميت نه لري. د دغو اټکلونو له مخې، پر افغانستان باندي د شوروي له يرغل څخه د امريکا امنيت ته کوم خطر متوجه نه وو او دغه راز متحده ايالات له هغه هيواد څخه د دفاع لپاره چندانې څه کولای هم نه سواي. پر دې برسېره داسې استدلال هم کېدی چې امريکا بايد نه شوروي دونه په غوسه او نه ولمسوي چې هغوی حملې ته تحريک کړي. »

د شوروي د آرام ساتلو له دې مشورې څخه معلومېږي چې مقامات نه يوازې د افغانستان په برخه کې سخت ناپوه وه بلکه د روسيې په برخه کې يې هم اطلاعات نه درلوده. لکه هينري کيسينجر چې يو وخت ويلي وه « روسانو په خپل تاريخ کې په هره هغه خلا کې نفوذ کړی دی چې يا يې د کمزوری او يا بې تصميمی له امله مقاومت نه دی ورسره

کړی. ځکه چې که کمونیسټي ایډیالوژي هر وخت د قواوو له انډول څخه استفاده ونه کړي بیا خو هیڅ اساس نه لري.» پر ناپوهي او بی تفاوتی پر سېره، د روسیې د آرام ساتلو پالیسي په افغانستان کې د ډیپلوماسی غالب اړخ سو. په دغو لومړنیو اسنادو کې، چې د امریکا د ملي امنیت تر ټولو لوړو ادارو ترتیب کړي دي، په افغانستان کې د غیرموثري ډیپلوماسي زبې ایښودل سوي دي. دغو اسنادو په واشنگټن کې د منفي سلوک روحیه منځته راوړي او دوی ته یې ویلي دي چې افغانستان ته پوځي مرستې ور نه کړی. حتی پر افغانستان باندي د روسیې د مخامخ او وحشیانه یرغل څخه وروسته، چې په ۱۹۷۹ کال کې پیل سو، متحده ایالاتو ډېر کلونه دا وېره درلوده چې که افغانانو ته، چې په خپلو وینو یې له خپلي خاوري څخه دفاع کوله، کافي او مناسبې وسلې ورکړي نو روسان به د جنگ پر اڅولو ته تحریک سي.

د لویو درستیزانو د کمېټې د رئیس او د ملي امنیت د شورا دا نظر چې روسان باید راضي او کرار وساتل سي، د ۱۹۵۰ په لسيزه کې، په واشنگټن کې د سیمي ماهرینو ته د غور کولو لپاره ونه سپارل سو؛ او هغوی هم، تر ډېره ځایه پوري، له افغانستان سره چندانې علاقه هم نه درلوده. شوروي متخصصینو افغانستان ته، د شوروي امپراطوری په سرحد کې د یوې لیرې پرته خاوري په سترگه کتل. ډیرو لږو امریکایي ماهرانو د شوروي مرکزي اسیا په برخه کې معلومات درلودل. د مسلمانانو سیمو ته یې د وروسته پاته او بی اهمیت ځایونو په سترگه کتل. د جنوبي اسیا د سیمي متخصصینو خو زیاتره له هند سره علاقه درلوده او د امریکا او پاکستان د اتحاد د اړیکو زیاتېدلو ته یې توجه کړې وه. د دوی لپاره افغانستان او د پښتونستان موضوع هسي یوه رېروونکې مسله وه. د منځني ختیځ د چارو متخصصین د عربو او اسرائیلو له ستونزو سره اخته وه. دا احتمال چې یو وخت به د افغانستان پېښې شورویان د هورموز اېنا ته نیژدې کړي او لوېدیځ ته به د تیلو صادرات تهدید کړي د چا په زړه کې لا نه تېرېدی.

نور بیا

د جورج مګي په خاطراتو کې...